RECEIVED

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК L. Ч. 11. Джерзі Сіті, Н. Дж., пятниця, 16-го січня 1942. No. 11. Jersey City, N. J., Friday, January 16, 1942. VOL. L.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

Ворожа Субмарина Бушує Недалеко Берегів Ню Йорку - Латинська Америка Звернеться Певно Проти Держав Осі - Нелзон Заповідає Прискорену Воєнну Продукцію, Щоб Побити Ворогів в Можливо Якнайскоршім Часі

АМЕРИКАНСЬКА ДАЛЕКО-СХІДНЯ ФЛЬОТА НА НОВИХ ПОЛЯХ БОЮ

ВАШИНГТОН. — Повідомляють, що американська далеко-східня фльота під командою адмірала Томаса Гарта майже в цілости знаходиться тепер в безпечніщих водах. Вже давніщі комунікати фльоти повідомляли, що американська воєнна фльота з усіми панцирниками й нищівниками, кружляками й субмаринами зуміла безпечно виїхати з Кавіте та Манільської бази. Про теперішне положення фльоти морські власти не подають нічого, одначе можна сподіватися, що вона знаходиться тепер десь на водах Нідерляндської Східної Індії, де як було подано недавно, прибув в субмарині сам начальний командант, адм. Томас Гарт. Припускають, що ця фльота співділає тепер разом з воєнними силами Нідерляндських Індій проти японських наїздників.

НОВІ ФІРМИ Й ОСОБИ НА „ЧОРНІЙ ЛІСТІ" АМЕРИКАНСЬКОГО УРЯДУ

ВАШИНГТОН. — Уряд Злучених Держав поширив свою економічну війну на Швецію, Туреччину, Швайцарію, Еспанію та Портуґалію, коли поставив на „чорну лісту" 1,800 „осівських" та невтральних фірм та приватних осіб, які переводять торговельні та промислові трансакції з Німеччиною, Італією та Японією. Між тими, що опинилися на „чорній лісті" є багатий шведський промисловець Аксель Веннер-Грен, який є жонатий з американкою, та є приятелем князя Віндзору. Американський уряд почав примінювати систематичні економічні санкції проти Держав Осі від 17. липня 1941. р., коли то заблькoвано капітали 1,800 німецьких фірм та приватних осіб в Полудневій Америці. До тої лісти додано відтак японські фірми, а тепер цю економічну війну звернено проти останніх невтральних европейських держав, які провадять торговельні бизнеси з Державами Осі.

СЕКРЕТАР НАКС ПРО „НЕСПОКОЇ" В НІМЕЧЧИНІ

ВАШИНГТОН. — Полк. Ф. Накс, секретар маринарки, заявив, що американці повинні ставитися з великим застереженням, та навіть підозрінням до тих безчисленних поголосок, які надходять зо Швеції, а які голосять про „неспокій" та заворушення в Німеччині. Він твердив, що це, на його думку, нарочно спрепаровані поголоски, якими німці хочуть приспати чуйність американського народу та відвернути його увагу від своїх чергових ударів. Говорячи про положення в Росії, секретар Накс заявив, що на його думку німці не потерпіли жадної поразки в Росії, та що вони прямо відступають. Говорячи, що німці вже поконані або зломані, це не знати правди, бо німецька воєнна машина є ще далі найсильніщою того рода в світі, кінчив секретар Накс.

СПОДІЮТЬСЯ ПЕВНИХ ЗМІН В ПРОВОДІ ВОЄННОЇ ПРОДУКЦІЇ

ВАШИНГТОН. — Доналд М. Нелсон, новий голова Воєнної Продукційної Ради заявив, що він передбачує певні зміни в тих урядових станицях, які занимаються воєнною продукцією. Такої зміни, говорив він, вимагатиме потреба швидкої продукції воєнних матеріялів, щоб чимскорше „змести Гітлера й японців". Нелсон вислав листи з повідомленням про це до В. Кнудсена, директора ОПМ, відтак до Джеймса Б. Форестола, підсекретаря маринарки та Роберта П. Патерсона, підсекретаря війни.

ВИЛКІ НЕ ПРИЙМЕ ПОСТУ У РОБІТНИЧІЙ ВОЄННІЙ РАДІ

НЮ ЙОРК. — З близьких кол б. президентського кандидата В. Вилкого повідомляють, що він відкине пропозицію президента, яка передбачує для нього місце в Воєнній Робітничій Раді, покликаній президентом до життя перед кількома днями. Сам Вилкі мав заявити недавно у Вашингтоні, що він не хоче „тратити часу" на такому пості, коли „цілий світ знаходиться в полумях". Як відомо, Вилкі, від коли поєднався з президентом Рузвелтом, безнастанно заявляв, що він прийме якенебудь становище.

ЯПОНЦІ НЕ ЗДОБУЛИ ЖАДНИХ ДОРОГОЦІННОСТЕЙ НА ФИЛИПИНАХ

ВАШИНГТОН. — Секретар скарбу Генри Марґентав заявив, що примінення тактики „обсмаленої землі" на Филипинах, зарядженої Високим Комішіонером Сейром та департаментом скарбу, запобігло тому, що міліони долярів в дорогих паперах та валюті не попали в руки японського наїздника. Така тактика унеможливила японцям та їхнім союзникам послуговуватися американською валютою та цінними паперами, як теж і дорогоцінностями.

ВОРОЖА СУБМАРИНА ЗАТОПИЛА ТАНК, 60 МИЛЬ ВІД ЛОНГ АЙЛЕНД

НЮ ЙОРК. — Головна кватира третьої морської округи повідомляє, що ворожа субмарина затопила норвезький танк „Норнес" у віддалені всього 60 миль від берегів Лонг Айленд. Морські власти перестерігають, що ворожі субмарини оперують при східних побережжах Америки. Висланi кораблі з Ню Лондон, Конн., і Нюпорт, Р. Ай., врятували залогу та привезли її до найближчих пристаней. Затоплений танк належав до норвезької компанії зачартерованої в Панамі, та був збудований в Ґамбурзі в 1939. р. З хвилею окупації Норвеґії німцями бюра компанії перенесено до Ню Йорку.

ВІЙСЬКА ҐЕН. МЕКАРТУРА ВІДБИВАЮТЬ ЯПОНЦІВ

ВАШИНГТОН. — Нові відбиття японських нападів військами ґен. Доґласа МекАртура в гористій провінції Батаан на острові Лузон, скріплюють переконання, що американсько-филипинські війська зможуть довго оборонятися та здержувати остаточний підбій Лузону японцями. У Вашингтоні є переконані, що якщо ґен. МекАртур зможе здержати японців місяць-два, то він значно поперехрещує пляни японського ґенерального штабу. Японці мають значні сили на Филипинах, а через опір американсько-филипинських військ не можуть їх звільнити та посилити свої фронти в Маляї та в Нідерляндській Індії.

ПЕРЕДБАЧУЮТЬ ЗІРВАННЯ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ЗНОСИН МІЖ ДЕРЖАВАМИ ОСІ ТА ПОЛ. АМЕРИКОЮ

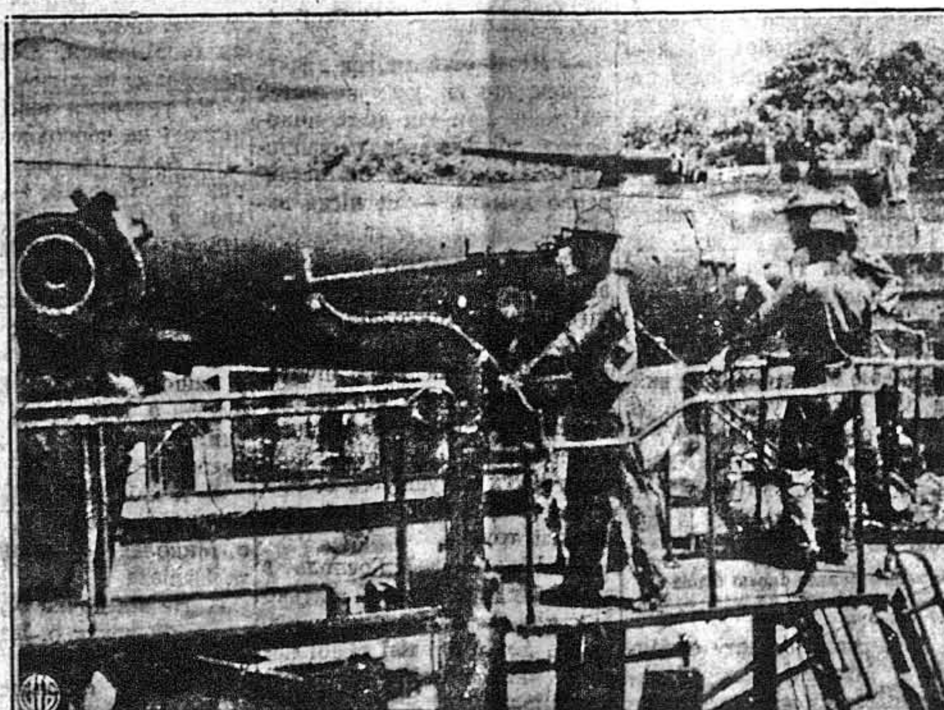
РІО ДЕ ЖАНЕЙРИ. — Третя від часу вибуху европейської війни пан-американська конференція почалася 15. січня ц. р. з виразною ціллю, а саме, щоб довести до зірвання дипльоматичних зносин між краями Полудневої Америки та Державами Осі. Всі познаки вказують, що це станеться, не зважаючи на те, що Арґентина веде ізоляційну політику, та що Чіле рівнож держиться менш-більш осторонь від політики більшости Латинських Держав. В дипльоматичних колах бразилійської столиці є переконання, що в слід за всіми американськими державами підуть також Арґентина та Чіле. Факт, що голову американської делеґації Сомнера Велеса приїхали повитати визначні арґентинці, свідчить, що арґентиський уряд мусить числитися з волею великої більшости арґентинського народу, який в засаді є проти тоталітаризму.

ВОЄННІ БРИТІЙСЬКІ ПОСИЛКИ ДО БУРМИ

РАНҐУН. — До бурмського порту в Ранґун прибули великі британські посилки, в літаках а також в війську, вивінованім модерною зброєю. Це перша поміч від місяця. З цих посилок виходить, що британці думають за всяку ціну вдержати бурмський шлях та порт Ранґун, через який йде воєнна поміч для китайських військ.

НАЛЕТИ НА МАЛЬТУ

КАЇРО. — Італійські і німецькі літаки вже від пару тижнів провадять нагальні повітряні налети на британську морську базу на Мальті. З цього виходить, що вони хочуть ту базу за всяку ціну здобути. Та база пережила за час війни поверх тисячі ворожих налетів, але далі кріпко держиться. Через ту базу держави „осі" не можуть довільно посилати помочі своїм військам в Лібії. Німецько-італійські війська в Лібії далі в відвороті, хоч в останніх днях вони почали діставати сильну повітряну піддержку.

ВИДЕРЖУЮТЬ.—Филипинські війська, що відважно ставлять опір японській армії, котра хоче захопити Филипинські острови.

НІМЕЦЬКА „ЗИМОВА ЛІНІЯ"

СТОКГОЛЬМ. — Шведські ґазети приносять з Берліна вістку, що німецькі мілітарні кола означили „зимову лінію", яку думають заняти німецькі війська в Советах і продовж зими на ній перебути. Та лінія має бігти від Таганроґа над Азовським морем, через Харків, Курськ, Орел, Калуґу, Можайськ і озеро Ільмен, до Шлісенбурґу. Подаючи цю лінію, німецькі мілітарні кола говорять, що її зарис є загальний і що малі поправки в ній ще мабуть будуть пороблені. Також вони говорять, що советські війська не мають жадних шансів ту лінію перебити. Подаючи цю новинку шведські ґазети завважують, що та лінія вже є в багатьох точках цілком прорвана. Калуґа, наприклад, вже здобута і німецькі війська відкинені далеко взад поза Калуґу.

НІМЦІ ПРИПИНИЛИ ПОЧТОВІ ВИСИЛКИ НА ФРОНТ

СТОКГОЛЬМ. — Німецькі власти повідомили, що всякі цивільні посилки, вище 50 ґрамів, на советський фронт припинюються. Німецькі родини тепер не зможуть висилати своїм воякам на фронт жадних пакунків. Як подають німецькі власти, причиною того розпорядку є це, що залізнича лінія до східного фронту є так обтяжена, що ніяк не можна на неї накладати цивільних пакунків. Кожний залізничий віз мусить виконувати чисто мілітарну службу. Військові шведські знавці є такого переконання, що на східнім фронті мусять відбуватись якісь великі військові пересування і це є причиною спинення висилки пакунків до поодиноких вояків.

НОРВЕЖСЬКІ САБОТАЖНИКИ ВИСАДЖУЮТЬ МОСТИ

СТОКГОЛЬМ. — Норвежські саботажники повисаджували залізничі мости на шляхах, що ведуть через північну частину Норвеґії в напрямі Фінляндії. Комунікація майже зовсім перервана. Німці мають великі труднощі подати поміч тим своїм частинам, які борються на півночи, в околицях Мурманська.

БРИТІЙЦІ ДУМАЮТЬ ПРОКОРМЛЮВАТИ ГРЕКІВ

ЛОНДОН. — Грецький уряд у Лондоні натискає на Британію, щоб вона виcлала до занятої німцями Греції певну скількість корму, або щоб бодай не блькувала Греції і дозволяла грецьким кораблям довозити до Греції корм з інших країв. Бо положення Греції під оглядом корму катастрофальне. Тисячі людей гинуть по вулицях з голоду. Деякі британські міністри годяться на це, але противиться цьому міністерство економічної війни, яке обстоює думку щільної бльокади цілої Европи, без огляду на голодове положення. Цю справу остаточно вирішить премієр Чорчил, як поверне до Анґлії.

ЗАСІДАННЯ ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ

ЛОНДОН. — Польський уряд мав своє перше засідання після повороту Сікорського з Советів. Засідання відкрив президент Рачкевіч. Сікорскі здавав звіт зо своєї поїздки. — Польський уряд видає друком обширну брошуру, в якій є зібрані факти про німецькі знущання в Польщі. До найяскравіщих випадків цього знущання належить те, що німці силою запроторюють польських дівчат до домів розпусти.

ЗІРВАННЯ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ЗВЯЗКІВ МІЖ ЄГИПТОМ І ФРАНЦІЄЮ

ВІШІ. — Єгипет зірвав дипльоматичні звязки з французьким урядом в Віші. Уряд в Віші з черги поставив запит до Єгипту, чи те зірвання водночас означає, що Єгипет признає еміґраційний уряд де Голя? Єгипет покищо не дав на це відповіди. Та після всякої правдоподібности Єгипет таки визнає уряд де Голя. Війська того уряду тепер в більшій скількости беруть участь у лібійській кампанії. Їх резерви знаходяться на египетській території.

АМЕРИКАНСЬКІ ТЕХНІКИ В ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ

ЛОНДОН. — Всі ті американські техніки, які будували морські бази в Північній Ірляндії, тепер увійдуть у склад північно-ірляндської краєвої ґвардії. Це сталось на жадання самих техників, які з вибухом війни в Америці хотіли вертати до дому і голоситись до армії. Але що їх в технічних услугах більше потрібно там, де вони тепер знаходяться, — американські власти віддали думку створення там американських відділів домашньої ґвардії. В анґлійських колах ходять чутки, що вже в короткому часі до північної частини Ірляндії зачнуть напливати американські війська.

КИТАЙЦІ ДАЛІ В НАСТУПІ

ЧУНКІНҐ. — Китайські війська маршала Чян Кай Шека далі переслідують японські війська в околицях Кантону і Чанґши, та завдають їм великі втрати.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить псилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЛЯ ПРИГАДКИ

Дня 11. січня минуло точно 20 років від малої й незначної події: пять американських дівчат, в українських народніх строях, ходили тому 20 років довгими годинами по Вашингтоні з таблицями, на яких були виписані кличі, що звертали увагу на насильства, яких допускаються окупанти над безборонним українським народом, як і на те, що Україну покраяно по першій світовій війні на чотири части. Завважимо, що ті пікетчики ходили тоді й перед Всеамериканським Домом, де саме відбувалась міжнародня конференція в справі обмеження морських зброєнь. Таблиці пікетчиків вказували теж і на те, що до нічого не доведуть ніякі обмеження, коли нема взаїмного довіря між державами, коли нема сили усунути, наприклад, ті безправства, які доводиться переносити десяткам міліонів українців на їх власній землі.

Згадуємо ось ту незначну подію, а з нею і те, що, як бачимо, нічого не помогли американські уступства в користь Японії. Війна нас таки не минула. А вислід тодішньої доброї волі Злучених Держав є такий, що тепер Японія напала на нашу землю, використавши передом ту добру волю на те, щоб на протязі років добре узброїтись. Знову в Европі маємо війну спричинену вправді Гітлером, але теж і тим, що по першій війні не було того розуму і тої сили, щоб покласти трівкі підвалини під справедливе й справдішнє замирення в Европі й в світі.

Тому 22 роки вашингтонська преса згадувала приязно про українське пікетовання. Воно було для американців чимсь оригінальним. Фотографії пікетчиць, молодих і гарних дівчат в українських строях, появились тоді не тільки в Вашингтоні, але й по газетах цілої Америки. Та ще з додатками, що таки мусить бути завзята душа в українців, коли дівчата пікетували так довго серед великої студені по вулицях і хідниках, завалених снігом.

Та цікаву річ піддавав тоді пікетчикам один американець. Дораджував, щоб крім них прибули до Вашингтону ще й ті, що проливали кров за Америку, а є з української крови. А далі, щоб прибули ще й матері, що їх сини полягли в рядах американської армії. А далі, щоб прибули і вдови, що їм чоловіки полягли в боротьбі зворогами американських ідеалів...

Не знаємо, що буде по тій війні, як вона закінчиться. Знаємо тільки, що є нашим обовязком іти боронити наш край і зробити все, щоб він переміг. Знаємо, що маємо давати жертву майна і те все, чого вимагають воєнні потреби. Але теж знаємо, що президент Рузвелт і наш уряд виставляють з боку Злучених Держав дуже добру, ідеалістичну програму нового ладу в світі. Дай Боже, щоб той лад приніс добро Америці й світови. А в тому теж і нещасній Україні, щоб потім не було нам треба висилати наших ветеранів з ранами, чи наших вдів і сиріт, щоб благати милосердя і поратунку для тих, з яких крови походимо. Хочемо вірити, що давне вже не повториться, та що насильство буде по нашій вигрі усунене теж і з української землі.

Чому Ми Змушені Воювати?

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ОГОЛОСИВ ІСТОРИЧНІ ДОКУМЕНТИ ЯПОНСЬКОЇ ЗРАДИ ТА НІМЕЦЬКО - ІТАЛІЙСЬКОГО ЛУКАВСТВА.

В ясній та обгрунтованій заяві про події, що остаточно накинули війну Злученим Державам, президент Рузвелт обвинувачує японську зраду і німецьке лукавство в підорванню американських зусиль втримати мир.

Його промова в конгресі, що є першою Американською Білою Книгою війни, відкриває перед громадянством цілий перебіг американсько-японських взаємовідносин та здійснювання крок за кроком спільних німецько - японсько-італійських плянів світового завойовання.

„Це є документ для історії, що читається зі здивованням, сумом, жахом та відразою", казав президент, підсумовуючи довгий ряд дипльоматичних переговорів поміж цією країною та Японією.

„Ми є тепер у війні" казав президент Рузвелт. „Ми боремося для самооборони, для захисту нашого державного існування, нашого права бути забезпеченими, нашого права користатися добробутом мира. Ми боремося для захисту принципів законности, порядку і справедливости проти нечувано жорстоких спроб повалити ті принципи та накинути людству режім безоглядного панування необмеженої, самочинної сили".

Також інші країни, як заявив президент, виповіли війну Японії, а саме: Австралія, Канада, Китай, Коста Ріка, Куба, Домініканська Республика, Ґватемала, Гаїті, Гондурас, Голяндія, Нікараґва, Нова Зеляндія, Панама, Ел Салвадор, Південна Африка, Злучене Королівство та Польща. Ще інші, в самій нашій півкулі, казав він, дали тверде запевнення їхньої солідарности зі Злученими Державами.

„Ці та інші країни, що люблять мир, будуть битися, як і ми тепер, перш за все тому, аби покласти кінець японському пляну аґресії, подруге, аби здійснити право держав та людства жити в мирі, в умовах безпеки та справедливости", запевняв президент.

„Нарід цієї країни загально обєднаний в його рішенню посвятити нашу спромогу та людську силу, аби остаточно покінчити з заразою аґресії та з силою, яка довго загрожувала світові і яка тепер вдарила навмисно й безпосередньо на безпеку Злучених Держав".

Згадавши коротко у вступі своєї промови про історію американських взаємовідносин з Японією, від часу коли та країна була введена до західньої цивілізації, по відвидинах Комадора Перрі року 1854, — президент скоро перейшов до подій з 1931 року.

„Хід подій, які безпосередньо привели до сучасної кризи, почався 10 років тому", казав президент. „Бо це було тоді, в 1931 році, що Японія розпочала на велику скалю її сучасну завойовницьку політику по відношенню до Китаю. Це почалося навалою на Манджурію яка була частиною Китаю. Рада і Збори Ліґи Націй, відразу і протягом багатьох місяців пізніше, старались зупинити Японію. Злучені Держави підтримували те старання".

Але всі мирні заходи відтягнути Японію від її замірів не вдалися і „цей варварський напад", твердить президент, „дав приклад та зразок заходів, яких скоро почали вживати Італія і Німеччина в Африці і Европі".

В 1936 році, президент заявив, Японія відкрито звязала себе з Німеччиною, приставши до проти - комуністичного пакту.

„Цей пакт, як ми всі знаємо", казав президент, „був нібито направлений проти СССР але його дійсною метою було творення фашистської ліґи проти вільного світу, зокрема проти Великої Британії, Франції та Злучених Держав.

Вслід за союзом Німеччини, Італії та Японії, згідно з заявою президента, була зроблена підготовка необмеженої кампанії завойовання. І президент відмічає, що після того Японія явно не звертала уваги на американські права та основи цивілізації, особливо в своїх воєнних операціях в Китаю.

„Як Німеччина, Італія та Японія все більше обєднували свої зусилля цими роками", пригадує президент, „я був переконаний, що ця спілка врешті-решт нападе на Злучені Держави і західну півкулю, якщо вона буде успішною в інших країнах. Саме існування ЗДА, як великого, свобідного народу, та вільне існовання американської родини країн в Новім Світі, бумо би постійною загрозою Державам Осі. Їх диктатори вибралиб відповідний час, аби показати, що Злучені Держави та Новий Світ були включені в їх схему для зруйновання. Це вони зробили останнього року, 1940, коли Гітлер і Мусоліні заключили союзний договір з Японією, свідомо направлений проти Злучених Держав Америки.

„Японська стратеґія на Пацифіку була вірним наслідуванням Гітлерівської в Европі. Способом проникання, оточення, налякування та ще й збройного нападу поширено контролю на сусідні народи. Кожний такий здобуток був новою, початковою точкою для нової аґресії".

Президент відмітив, що представники Японії старалися приховати свої дійсні наміри невинно звучачими назвами, такими як „новий лад в Східній Азії" та „сфера спів-добробуту у Великій Азії". Дійсні їх наміри були, сказав президент, „поневолення кожної країни, яку вони могли захопити у свою владу та збогачення, не цілої Азії, навіть не звичайного населення Японії, — але воєнних панів, які захопили владу в японській дежаві".

Ось такою аґресією, як заявив президент, Японія примусила ріжні країни, включаючи нашу власну, утримувати на Пацифіку для самооборони великі збройні сили та велику кількість матеріялів, які інакше могли би бути вжиті проти Гітлера. Це було точно те, що Гітлер хотів, аби вони робили. Але зрештою стало ясним по словам президента, що хід подій на Пацифіку мусить бути спинений, бо в противному разі страхіття, які спустошили Европу, пошириться на район Пацифіку.

„Тому", каже він, „цього, 1941 року, стараючись покінчити з тим ходом справ мирними шляхами, коли здавалося була ще можливість, Злучені Держави увійшли в переговори з Японією".

Протягом 9-місячних розмов, як пояснював президент, уряд Злучених Держав брав під увагу не тільки їх законні інтереси, але також інтереси Японії та інших країн, навіть мав наради з представниками тих країн. Злучені Держави постійно захищали основні принципи територіяльної цілости для всіх держав, невмішування у внутрішні справи інших країн, рівности, включаючи рівність торговельного сприяття і трактовання та інтернаціональної співпраці й мирного полагодження непорозумінь.

„Але стало ясним, як тільки випробовано кожну пропозицію, говорив президент, що Японія не має наміру ніяк змягчити свої зажерливі пляни щодо цілого Пацифічного світу... Ані не показала Японія ніякого нахилу зріктись її нечестивого союзу з гітлеризмом.

„У липні цього року японський уряд загравав з Гітлером, аби дістати від французького уряду у Виші дозвіл розмістити японські збройні сили в південній Індо-Китаю й почав посилку своїх частин і знаряддя в той район.

„Переговори поміж цим урядом і японським урядом після того були спинені".

Президент відкрив, що то був японський уряд, який наступного місяця виступив з пропозицією відновити переговори та піддав думку, аби відповідальні голови обох урядів зійшлися особисто шукати направлення відносин. „Я був би радий", сказав президент, проїхати тисячі миль, щоб здибатися з премієром Японії", але, „Я бажав наперед дістати якесь запевнення про можливість договору в головних точках. Наш уряд вперто старався, але без успіху, дістати таке запевнення від японськго уряду".

Після того, як казав президент, багато предложень було зроблено й дискутовано. Але японський уряд продовжував свій напрямок війни й завойовання. Остання японська пропозиція минулого листопаду не подавала основ для мирного полагодження, або бодай для тимчасового поліпшення. Вкоротці після того, коли розмови продовжувалися на основах нової американської пропозиції широкого й простого полагодження, Злучені Держави довідалися, що Японія збільшує кількість свого війська в Індо-Китаю. Протягом першого тижня в грудні нові пересування японських сил виявили, вказував президент, що під покришкою переговорів підготовлялися атаки в невизначенім напрямку.

„Я негайно звенувся до японського уряду за відвертим поясненням причин збільшення їх збройної сили в Індо-Хіні", заявив президент. „Мені було дано ухильну, загальну відповідь. Одночасно японські операції йшли далі зі збільшеною швидкістю.

„Ми тоді так, не знали, як ми знаємо тепер, що вони наказали та навіть вже тоді виконували їхній плян зрадницького нападу на нас".

Після того президент пригадав останнє з його багатьох зусиль затримати мир, — висилку особистого заклику до японського імператора, дня 6. грудня. Коли довгу відповідь доручувано 7. грудня в департаменті стейту, — ворог напав. Напад, як казав президент, був японською дійсною відповіддю, приготовленою її воєнними панами і, очевидно, складеною багато днів наперед.

(Загальна Рада — ФЛІС).

Сінґапур — „Ґібральтар Далекого Сходу"

Нові успіхи японської армії на Маляйському Півострові за останніх кілька днів ускладнили надзвичайно положення аліянтських сил, а через те велика британська військова та морська база, **Сінґапур**, оцей „Ґібральтар Далекого Сходу" знайшлася у важкому положенню. Від самого початку японської офензиви в Маляї властивою ціллю японців був Сінґапур, який є теж ключем до просторих і багатих посілостей Нідерляндської Східної Індії. Та заки вони зможуть підступити під самі мури Сінґапору, японці будуть змушені перейти **Пролив Йогоре,** який відділяє Сінґапурський Півостров від Маляйського.

Сінґапур є одною з наймодерніших та найсильніших твердинь на світі, яка має прибережні укріплення, великі летунські майдани та, надівсе, сильні морські бази. Саме місто Сінґапур лежить на острові тої самої назви і є хоронене цілим рядом стратеґічних островів, котрі неначе ланцюг опоясують властиву твердиню.

Сінґапур - місто є світовою торговельною пристаню, а маючи надзвичайно виґідне та ключеве положення, являється одним з головних стовпів британської імперії на Далекому Сході. Лежить воно над Сінгапурським Заливом, який переходить в Залив Малякка, а котрий знову відділяє Маляю від острова Суматра.

Значіння Сінґапуру є надзвичайно велике, коли ходить про його стратеґічне положення. В першу чергу — це велика британська база, яка має величезні корабельні заводи (ярди), які можуть будувати та направляти кораблі від найменшої лодки до найбільшого панцирника. Могутні прибережні гармати та летунські летовища є призначені для оборони цеї морської бази перед нападом іззовні. Ця база має рівнож служити за випадову точку всяких можливих мілітарно - стратеґічних операцій британської фльоти на Далекому Сході. Одначе останніми часами, коли британсько-японський конфлікт став неминучим, анґлійська команда вагалася концентрувати всю свою далеко-східню фльоту в Сінґапурі. Японська поведінка в Перл Гарбор на Гаваях як теж затоплення таких великих анґлійських кораблів як „Принс оф Вейлз" та „Ріполз", переконує тепер всіх, що вона мала повну рацію у своїх міркуваннях. Одначе Сінґапур є далі базою постачання амуніції та палива, хочби для менших морських одиниць, як нищівники та субмарини. Якщоб анґлійці зуміли дістати перевагу у повітрі над японцями, та колиб їм вдалося назад здобути від них летунські майдани в Куантан, тоді Сінґапур може цілком певно видержати всі японські напади.

Сінґапур має не менше значіння, коли ходить про летунські бази на Далекому Сході. Він має кілька більших летунських піль: бази на острові Сінґапур, в місцевости **Селетар** над Заливом Йогоре, що є в посіданні РАФ, та великий цивільний летунський майдан в самому місті, який тепер відданий для військового вжитку. Третій летунський майдан знаходиться в середині остро-

(Докінчення на стороні 3-тій)

П. А. ПОТНЕМ, майор летничого корпусу американських маринарів, що відзначився в боях з японцями коло острова Вейк.

НА СЕЛІ

Повість

(32) М. ШКОЛИЧЕНКА

Першими прибули батюшка та матушка. При першій зустрічи з ними Мисак почув трівогу у свойому серці і всіми силами намагався задушити її в собі та неподати жадного знаку. Він дуже привітливо зустрів своїх гостей і запросив їх, поки що, оглянути сад, не гніваючись на те, що він, яко одинокий господар, мусить на хвилину кинути їх, щоб зробити в домі відповідний порядок. Батюшка та матушка і в голові не покладали протестувати, а через те пішли собі по всьому саду як у себе дома, а Мисак тим часом давав у домі порядок, сам розтворив декілька пляшок з винами, розставив їх по столу, оглянув — чи все було на столі поставлене та положене і знову вийшов у сад.

Через декілька хвилин надійшла і Уляна Іванівна. Вона була спокійна і несла під рукою скрипку.

Мисак і зрадів і стурбувався; він дякував панночці за її ласкавість і зараз же запросив гостей до господи на обід. Гості, увійшовши до господи, перш за все оглянули кожну хату і перейшли нарешті до їдальні.

Максим Петрович з хвилини на хвилину сподівався якої небудь сварки, або неприємности, алеж, на велику йому втіху та радість, нічого такого не було, — усі розмовляли спокійно, лагідно і, здавалось, ніщо не віщувало чого небудь неприємного.

Улитин обід удався якнайкраще, — смакували гості і добрий борщ, і пиріжки, і жарені карасі в сметані і нарешті желе — усе було зроблено до ладу і смашно. Не поганьбив ніхто і наливок та вин, — Мисак тямив смак у цих річах і на вино грошей не пошкодував; його було хоч і не багато, але добре, а наливки заправлялись під його доглядом по рецепті, якою наділила його в Київі жінка „його превосходительства", колишнього начальства.

Обідали повагом не спішучи і затягли обід аж до 5. години вечора. Після останньої страви подали каву, яку тут же в їдальні зварив сам господар.

За кавою Уляна Іванівна вийшла зза стола, узяла в руки свою скрипку, настроїла її, провела декілька разів смичком по струнах, задумалась на хвилька і в перемішку з музикою почала співати:

Журилася попадя своєю бідою:
— Ох мені тяжко, ох мені нудно,
Що піп з бородою!...

З першогож куплету о. Миколай і Маруся Павлівна нахмурились. Мисак почервонів по самі вуха і сидів не підводячи очей, а Уляна Іванівна співала далі:

Ой продала попадя кури та індики,
Запрягла коня в гринджола —
Гайда до владики! і т. д.

Слухачі слухали, але картина не відмінялася. Колиж пісня була доспівана до кінця, Уляна Іванівна заговорила з усмішкою:

— Щож отсе ви так заслухалися, що аж кави не пете? Чи пісня моя так дуже сподобалася, чи вже занадто неприємна? Не хотілось би останнього думати, — це пісня народня.

На питання зразу не відповідав ніхто; першим одначе заговорив о. Миколай:

— Та пісня то як пісня, — поганого у ній нема нічого, погано тільки те, що ви навмисне проспівали її, та ще з попередньою думкою, щоб шпигонути матушку та о. Миколая, але за що? Так і придумати трудно.

— Шпиґонути? Господь з вами! У мене в самої батько був піп, а мати — матушка, та ще до того і тієї самої парохії, якою правите тепер ви, о. Миколай.

— Алеж ви, Уляно Іванівно, не співали мабуть цієї пісні свойому батькови та матери? — хвилюючись і червоніючи запитала матушка.

— Не співала, то правда ваша, алеж на те була причина: той піп, крім того, що доводився мені рідним батьком, був ще зовсім не таким попом, як о. Миколай, а дійсне був народним пастирем, — це я можу говорити завсіди з певністю і не червоніючи.

— Ваша правда, — заговорив о. Миколай, — спречатись я не буду; алеж батько ваш був добрим пастирем тільки через те, що саме тоді після о. Миколая не могла залишитись така дочка, як ви, а колиб це трапилось і жила вона у вашому селі, то навряд чи був би о. Іван таким пастирем, яким прожив він до своєї смерти.

— А хіба добрий пастир залежить від дочки о. Івана або о. Миколая? — запитала Уляна Іванівна.

— Не від дочки о. Миколая, а що від дочки о. Івана, то це правда.

(Дальше буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НА РІЖНІ ТЕМИ

ПАМЯТНІ ИМЕНИНИ

„Коломбія Бродкестинг Систем" подає до відома, що радіова станція в Празі подала населенні Чехословаччини вістку, що на день 12. січня припадають 49. уродини маршела райху Германа Ґерінґа. Далі говорилося, що „від народу Чехословаччини ждеться відсвяткування цієї оказії через жертвування старого одіння" для військ, що воюють на російськім фронті.

Звісно, радіова станція в Празі від часу окупації Чехії німцями находиться в націстичних руках і служить націстичним ціллям. Цю службу згадана програма підчеркує аж надто сильно. Кажуть народові Чехословаччини святкувати уродини того виродка, що належить до ґрупи, яка найбільше причинилася до поневолення „народу Чехословаччини". І кажуть тому народові святкувати уродини того виродка через зодягнення власне тої армії, що цей народ поневолювала.

Як це говорить відома англійська фраза, до кривди додають образу.

ЩО ЦЕ ЗА НАРОД?

Заклик націвського радія в Празі замітний ще вживанням фрази „народ Чехословаччини".

Наперед, звідки взялася назад Чехословаччина? Адже її розібрали, коли створено „самостійну" Словаччину.

Чиж це мало би значити, що „самостійній" Словаччині доручено окупувати Чехію й вживати старої назви?

І чи ждуть у такому випадку чогось від Карпатської України? А як ждуть чогось, то чого? Сукна в народу Закарпаття вже певно ніякого нема. Невжеж мали би брати й останню драну сорочку?

ФОРД І ЖИДИ

Автомобілевий фабрикант Генрі Форд уважав за потрібне видати публичну заяву про своє відношення до жидів. У цій заяві під датою 7. січня він каже, що він не піддержує ніякої аґітації проти своїх жидівських співгромадян. Він додає ще й свої мотиви: мовляв, цькування проти жидів, що велося від якогось часу в цьому краю, робить кепську службу цій країні.

Слова достаточно сильні, щоб заставити до думання тих, котрих попередна аґітація Форда збаламутила. Ці слова можуть мати уздоровляючий наслідок тому, бо як з них видно, Форд признається, що в минулому він до певної міри приложив рук до цькування проти жидів. Він не нападає на тих, що йому це закидують, як це роблять трусливі антисеміти. Він признається до вчинку, а потім дає до зрозуміння, що це була помилка, і запевняє, що вже більше того робити не буде.

Заява має такі признаки, які можуть ще заставити думати тих, які до цього здібні. Що певна частина збаламучених фордовою пропаґандою людей від цеї заяви не очуняється, це теж зовсім певно. Свідчить про це наприклад факт, що ті ґазети в Америці, що перебирали фордову антисемітську пропаґанду, в тому числі й деякі українські, відпекування Форда від антисемітизму не помістять, лишаючи читачів у вражінні, що Форд стоїть далі за антисемітизм. Дуже часто трапляється таке, що ґазеті так само важко направити зроблене нею лихо, як пустій дитині важко позбирати піря, пущене на вітер з роздертої нею подушки.

З МУЗИКИ

ЮВИЛЕЙНІ ВИСТАВИ „ЗАПОРОЖЦЯ ЗА ДУНАЄМ" В ГАЛИЧИНІ 1935. Р.

(З нагоди вистави в Ню Йорку 1-го лютого 1942. р.)

Незабаром після довголітньої перерви, наші громадяни в Америці матимуть знову нагоду побачити на сцені несмертельну, клясичну українську комічну оперу „Запорожець за Дунаєм", у Ню Йорку в неділю, 1. лютого, у "Webster Hall", а тиждень передтим, 25. січня, у Шикаґо, в "Sokol Chicago Hall". З цеї нагоди варто згадати про ювилейні вистави „Запорожця за Дунаєм" у Львові і в Галичині на протязі 1935-1936. року, тим паче, що в теперішних виставах цеї опери, тут в Америці, братиме участь декілька головних виконавців-учасників цих памятних ювилейних вистав у Старому Краю.

На те, що взагалі прийшло до цих ювилейних вистав „Запорожця" склалися ріжні обставини. Перебуваючи в 1935. р. у Львові, в мене виринула думка виставити якусь українську оперу „по професіональному", себто з „правдивими" оперовими артистами, з великою орхестрою, з професіональним хором і т. п. Передтим, перед першою війною, такі вистави були в Галичині тільки у виконанні українських мандрівних театрів і труп, які в більшій, чи меншій мірі були аматорськими в ділянці опери, дарма, що в них находився інколи справжній, непересічно талановитий драматичний артист. Тепер, себто в р. 1935., випадково найшлося у Львові поважне число українських професіональних оперових співаків, з якими можна було подумати про „справжню" оперову виставу. Вибрали ми спершу „Роксоляну" Січинського, потім „Купало" Вахнянина та показалося, що до першої не було зовсім партирури і треба оперу інструментувати, що вимагало часу і грошей, а знову орхестровий матеріял „Купала" находився у Харкові, де цю оперу кілька літ передтим виставляли, отже також думка про виставу цеї опери мусіла відпасти. Та несподівано найшлася інша розвязка: показалося, що д-р Станислав Людкевич, відомий львівський композитор, власне недавно скінчив партитуру нової редакції опери „Запорожець за Дунаєм" та скомпонував музику зовсім до нової дії, якої текст зготовив неменш відомий поет Роман Купчинський! Коли далі показалося, що маємо „під рукою" усіх артистів-співаків потрібних для цеї опери, справа була рішена. Одинокe, чого ми боялися була непевність, чи публика, яка вже стільки разів бачила й чула „Запорожця за Дунаєм", чи вона „дописше" і прийде?! Фінансове ризико вистави було велике: тому, що участь брали самі професійні артисти, від яких не можна чейже вимагати, щоби вони „ризикували" своєю працею і талантами, усі вони були анґажовані на ґарантію, себто кожній мав дістати свій гонорар без огляду на сякий чи такий вислід вистави. (Це, до речі, одинокий правильний і можливий підхід до професіоналістів усякого роду). Сама саля Великого Театру у Львові, яку ми рішили наняти на цю виставу, коштувала 600 злотих за один вечір! А відповідної своєї, української салі у Львові, на жаль, небуло!... Велику суму гроша мав коштувати орхестр із 30-ти музикантів; таксамо платний був хор (коло 50 осіб) та балет, який складався з членів балету львівської (польської) опери. Одним словом: коли я зложив ввесь цей буджет цеї вистави „чорне на білому", на папері, то справді аж лячно стало за її фінансовий вислід! Одначе, я був твердо переконаний, що „Запорожець за Дунаєм" вперше у такому виконанні, з такими знаменитими артистами, з великою орхестрою, у чудовій салі міського театру мусить вдатися під кожнім оглядом, отже й фінансовим! Неменше сильну віру в успіх цього підприємства мав також голова Музичного Т-ва ім. Лисенка та кооперативи „Український Театр" радник Йосиф Дрималик і завдяки цьому кооператива „Український Театр" і „Т-во Письменників і Журналістів" (якого головою тоді був власне Роман Купчинський), взяли на себе спільно все фінансове ризико не тільки львівської вистави „Запорожця за Дунаєм", але й поїздки до шести найбільших міст Галичини, де ми рішили цього „нового" Запорожця показати. А коли Степан Чарнецький, відомий знаток історії українського театру в Галичині, найшов, що загальне число вистав „Запорожця" в Галичині дійшло одної тисячі, рішено нашу виставу у Львові назвати „Ювилейна 1000-на вистава" — і під цею назвою вона й пішла у Львові 19-го грудня 1935. року.

Мабуть ніхто з присутних на цій памятній виставі не догадався, скільки труду прийшлося покласти усім учасникам, щоби ця вистава вдалася та скільки перепон прийшлося перебороти! Усі проби, як музичні так і сценічні, відбувалися від початку майже до самого кінця, у мене дома, при вул. Обертинській. Та в найбільш горячому часі підготовчої праці, Марія Сокіл, моя дружина, яка мала виконувати ролю Одарки і я мусіли виїхати на Литву, до Ковнас, на гостинні виступи в тамтешній опері і фільгармонії та могли повернути до Львова ледви на тиждень перед „Запорожцем". В міжчасі, на протязі місяця нашої відсутности, очевидно чимало вже приготовленого й вивченого усіми виконавцями, позабувалося і вийшло з вправи щоденних проб, і все це треба було надолужити горячковою працею в останньому тижні. До того режисер нашої вистави, найкращий, який був у Львові, коли вистава почала приготовлюватися, Олександер Улуханов, в міжчасі став режісером Королівської Опери у Бельграді в Югославії та звідтам навмисне приїхав до Львова, щоби дотримати свого зобовязання режисерувати „З а п о р о жця". Приїхав він також тільки декілька днів перед виставою — а все звязане з декораціями, костюмами ну й очевидно зі сценічно-драматичною стороною опери, ждало на нього!

Та найбільшу несподіванку зробила нам... польська влада. На два дні перед заповідженою виставою „Запорожця", львівське воєвідство заборонило її — без всяких причин і пояснень, дарма, що своєчасно ми одержали дозвіл на неї, дарма, що вже зроблено величезні витрати, що всі білети були розпродані, тощо... Не помогли ні інтервенції у воєвідстві, ні телефони до Варшави, до міністерства: урядовців, які могли цю заборону знести, не можна було ніяким способом найти на протязі цих двох днів!... А коли вже їх найшлося, і коли вони заборону вистави зняли, перепрошуючи за „непорозуміння", тоді було вже запізно: реченець вже перейшов і треба було назначити нову дату вистави „Запорожця"! Не дивниця, що коли ми дістали салю театру на 19. грудня, до останньої хвилини ніхто не був певний, чи знову злоба цього чи іншого урядовця не перешкодить у виставі — ради звичайної відомої там в наших відносинах т. зв. „шикани"!

Та цим разом обійшлося без неї і 1000-на ювилейна вистава „Запорожця за Дунаєм" відбулася: 19. грудня 1935. у Великому Театрі у Львові, 20. і 21. грудня, себто в два наступні дні, у театрі „Ріжнородностей". Усі три вистави були переповнені: успіх був такий, який ніхто й не передбачав. Коли почалась продажа білетів, то в перший же день розкуплено усі білети на першу виставу, а за два-три дні нестало білетів і на наступні дні! Рецензент „Діла" писав, що „...за білети зводили бої не тільки ті, що ходять до театру раз на рік, але й самі члени управи двох установ, що організували цю виставу: „Т-ва Письменників і Журалістів" і кооперативи „Український Театр". Кошта вистави були такі великі, що не можна було роздавати ні дарових, ні репрезентаційних білетів. Нова музична інструментація, найкращі оперові сили, нова дія — все це притягнуло публику як магнес..."

Обсада цеї ювилейної вистави була справді знаменита і такої ніколи ще в Львові і в Галичині не чули. В ролі Карася був Іван Романовський, бас львівської опери, який дав знаменитий тип, дарма, що ніколи цеї ролі не грав. Одаркою була Марія Сокіл, про котру в рецензії писали, що „...можна сміло сказати, що це найкраща Одарка, яку ми колинебудь бачили на сцені нашого театру. Знаменита, до подробиць обдумана гра, прегарний голос, який у драматичних моментах заяснів блискучими акцентами, чудова зовнішність — все це склалося на зразково викінчену креацію..." В партії Оксани дуже вдатно дебютувала на оперовій сцені Ольга Лепкова, а її партнером в ролі Андрія був оперовий співак Михайло Голинський, загально відомий зі свого прегарного, сильного, драматичного голосу, Султана співав Михайло Маслюк-Мартіні, бас львівської опери, Імана — Степан Сніжак, Ахмета (у новій дії) — Володимир Балтарович, який виконанням цеї комічної партії викликував все бурю сміху. Режисером вистави був згаданий вже Олександер Улуханов; диригентом і музично-артистичним керівником цілої імпрези — Антін Рудницький.

Заки відбулася Ювилейна вистава" „Запорожця" у Львові, ми виставили його в шести найбільших містах Галичини, все в місяці грудні. І так 4. ми почали в Коломиї в салі „Каси Ощадности", 6. у Станиславові в театрі ім. Монюшки, 7. у Стрию в салі „Нар. Дому", 10. в Золочеві в салі „Сокола", 11. в Тернополі в салі „Міщанського Братства", 12. у Перемишлі в салі „Нар. Дому". Скрізь успіх був такий самий: переповнені до останнього місця салі, які просто „тріщали" від натовпу! Люди зїзджалися на цього „Запорожця" фірами з далеких сіл і містечок і нераз відїзджали з нічим: бо не подбавши раніше за білети так і не могли попасти на виставу, на яку всі місця були розпродані вже два-три тижні раніше!

Ювилейних вистав „Запорожця за Дунаєм" було, усіх разом, десять: три у Львові, шість на провінції та одна, в 1936. році, у Львові у Великому Театрі для шкільної молоді. Та крім того, опісля цю оперу ми виставляли у Львові в радіо і цю виставу передавали усі польські радіостації — вперше в історії польського радіо і вперше в історії нашого музичного мистецтва!

⁂

Після пяти років знову приходиться організувати „Запорожця за Дунаєм", цим разом тут, в Америці. В обох жіночих ролях, Одарки і Оксани, і тут, в Америці, знову Марія Сокіл і Ольга Лепкова — як перед пяти роками у Львові!*) В мужеських ролях — найкращі артисти, яких вдалося тут найти: Козакевич, Шандровський, Мельник, Тулин. Думаю, що „Запорожець за Дунаєм" в Шікаґо 25. січня і в Ню Йорку 1. лютого нагадуватиме наші ювилейні вистави — та й самі собою вони будуть „ювилейними" після такої довгої перерви на американсько-українській сцені!

Проф. Антін Рудницький.

*) Організація вистави і музично-артистичне керівництво опери знову в цих самих руках, що й тоді: автора цих рядків.

УДАРИ ЯПОНІЇ ПО СХІДНИХ ІНДІЯХ. — У своїх заходах добути контролю над багатими голяндськими Східніми Індіями, японці бомбардували Таракан (1), висадивши вперед війська на північній стороні Борнео й в Сараваку (2). Обеднані Держави встановили головну кватиру на Джаві (3) під командою ґенерала Арчиболда П. Вейвела.

Сінґапур — „Ґібральтар Далекого Сходу"

(Докінчення зо стор. 2.)

ва Сінґапур, в місцевости **Паняні**. Менші летучські поля розкинені по цілому острові.

Прибережна оборона має сильні проти-летунські гармати, й це тому здається, японці не спішаться з моря наближатися до Сінґапуру. Найсильніші оборонні укріплення збудовані є в **Чанґі**, при східньому кінці Проливу Йогоре. Острови **Теконґ** та **Убін** при вході до згаданого заливу, мають сильні військові й морські укріплення, через які тяжко булоб дістатися японцям до середини заливу. Перед самим Сінґапуром - Містом є численні острівці з сильними оборонними позиціями як:. **Блаканґ Маті, Брані, Текукор і Іст Ст. Джан Ейленд.** На західній стороні Сінґапуру є також ряд укріплених островів. **Келлер Гарбор,** є хоронений островами **Букум, Сенанґ** і **Себукоґ.** На острові **Айер Чаван** є також ряд оборонних укріплень, які домінують над входом до Сінґапуру. Головний штаб твердині міститься в **Форт Каннінґ,** на передмістях Сінґапуру - Міста.

Навіть колиб Сінґапур був зневтралізований як морська чи повітряна база, то як довго його прибережні батерії зможуть стріляти, він може здержати та зневтралізувати великі сили японського наїздника.

Само місто є дуже гарне й є великою атракцією для европейців, які не тільки шукають матеріяльних зисків, але також приємности в звиджуванні цього оригінального краю і міста.

Анґлійці все сподівалися, що японці можуть колись напасти на Сінґапур, щоб захопити цю перлу поміж анґлійськими далекосхідніми посілостями. Та вони сподівалися, що такий напад наступить тільки з моря. Їм не снилося, що японці зможуть пробувати пробитись через Сіям та через неприходимі джунґлі добиватися до Сінґапуру. Та це „неможливе" стає можливим.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

..М. Л. — На жаль не можемо знижувати ціни, бо мусілиб доплатити з фондів „Свободи", а вони — самі знаєте, які бідні. Але чи не моглиб у відділі чи в громаді закупити кілька примірників для роздачі між впливових чи визначних американців? Коштом У. Н. Союзу вислано вже даром сотки примірників ріжним американським установам, професорам і т. п.

В південній Австралії винайдено машину, яка приманює і вбиває електрикою 1,000 мух на хвилину. Цього приладу можна теж ужити до нищення москитів, молів, та інших нічних докучливих комах.

МАЙОР ФРЕНСИЗ Р. ВИЛБІ, начальник військової академії в Вест Пойнт, Ню Йорк.

ФІНЦІ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ СЛУХИ ПРО МИР З БОЛЬШЕВИКАМИ

ВАШИНГТОН. — Фінське посольство уповажнене своїм урядом, заявило, що всякі поголоски про це, начебто Фінляндія хотіла заперестати війну з большевиками та замиритися з СССР., не відповідають правді. Речник посольства рівнож заперечив ці вістки, начебто німецька армія опустила Фінляндію. Він твердив, що німецька армія стаціонує далі в північній Фінляндії та бореться разом з фінською проти большевиків.

ПОВОРОТ 5-ОХ КОНГРЕСМЕНІВ З АНГЛІЇ

ВАШИНГТОН. — Пять републиканських конгресменів повернули по двох тижнях побуту з Англії та заявили президентови Рузвелтови, що вони є переконані, що британський нарід рішений битися до останнього, та що він не піде на жадний компроміс з ворогом.

НІМЦІ ОРГАНІЗУЮТЬ БОРОТЬБУ З ТИФОМ

БЕРН. — Націстична влада зорганізувала цілу армію для боротьби з недугою тифу. Та недуга масами охоплює не лиш цивільне населення, але також німецьких вояків. Свою головну увагу та „армія" звертає на відвошивлювання людей, бо воші є найголовнішим розсадником тифної недуги. Ходять чутки, що на східних територіях появляються чимраз частіше випадки азійської холери. Поширені недуги поширяються ще й внаслідок дуже холодної зими.

ЯПОНЦІ ХОЧУТЬ ОВОЛОДІТИ ПРОЛИВОМ МАЛЯКИ

ТОКІО. — Японська урядова агенція Домеї говорить, що ціллю японських військ в Малаї, під теперішню пору, є дістатись над побережжя Малаї в тім місці, де воно разом з островом Суматра творить пролив Маляку. Цей пролив сполучує два великі океани, Індійський і Тихий, та над тим проливом британці побудували морську базу Сінґапур. Якщоб японцям вдалось дістатись до проливу Маляки, то вони зробили цей пролив для британців непридатним, хоч база Сінґапур не далаб теж і японцям з нього користати.

МАЛЯЙСЬКА КАМПАНІЯ

СІНҐАПУР. — Японці в деяких місцях підійшли на 90 миль до бази Сінґапуру. Сама база якслід укріплена і обсаджена потрібними людьми, чекає приходу японських сил. Британські фронтові лінії стараються за всяку ціну не допустити японців до проливу Маляки.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЙОНҐСТАВН, О. — Річні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 140., відбулися 21. грудня. Секретар здав звіт і контрольори ствердили, що все є в порядку. Тому що секретар не хотів приняти дальше своєї роботи, а на його місце також ніхто не хотів взяти роботи секретаря, то доповняючі вибори відбудуться в неділю, 18. січня, в 12:30, в У. Н. Домі, 525 Вест Райен Еве. На ці збори мають прийти всі члени і вибрати новий уряд на 1942. рік, бо в противнім разі наш відділ буде старатися зеднатись з іншим відділом. — За уряд: Стефан Роган, предс.; Михайло Коґут кас.; Іван Кравець, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Річні збори Бр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 259., відбудуться в неділю, 18. січня, в 2. годині пополудні, в гали парохіяльній, 4950 S. Pauline St. Проситься всех членів прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження на річних зборах і вибір уряду на рік 1942. Є також справи, котрі мусять бути полагоджені в той день. Пригадується довгуючим членам, щоби ривівнали свої залеглости за старий рік. Член, що не явиться на річні збори, буде караний через місцевий відділ. Тож проситься всіх прибути начас. — За уряд: І. Побуцький, секр.; В. Горинець, предс.; В. Гула, кас.

БРОНКС, Н. Й. — Річні збори Тов. Любов, від. 298., відбулися в суботу, 20. грудня 1941., під ч. 3861 Трета Еве., при участи більшости членів і членниць. Вибрано уряд на 1942. рік як слідує: М. Федосик, предс.; П. Сидор, секр.; І. Гупало, кас.; І. Плзак, О. Савіцький, контрольори; І. Длоха, А. Морозович, оглядачі хорих. Припоминається членам і членицям, що перші збори на рік 1941. відбудуться в пятницю, 16. січня, в 8. годині ввечір, в тій самій галі, де звичайно. Також проситься членів і членниць привести хоч по одному членови до Тов. і до У. Н. Союзу. — Уряд: М. Федосик, предс.; П. Сидор, секр.; І. Гупало, кас.

СТЕПАН КОЗАКЕВИЧ, баритон, співав кілька років в San Carlo Opera Co., в цьому сезоні був членом Chicago Civic Opera. Виступав як соліст в Detroit і Cleveland Symphony, в NBS Studios і в концертах в цілій Америці. Виконує ролю Івана Карася в опері „Запорожець за Дунаєм" у неділю, 1. лютого, в Webster Hall, Ню Йорк.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

КОГО БІЛЬШЕ ЖАЛУВАТИ?

Минулої неділі вибрався я поза Ню Йорк, щоб відвідати мого односельчана. Приходжу, а син каже, що тата нема. Довідуюсь, що поїхав до шпиталю відвідати хвору жінку. Ждучи на його поворот, я взяв за „Свободу", що була на столі. А потім, поглянувши на стіл, завважив лист з канцелярії У. Н. Союзу, що був отворений, а в якому було повідомлення, що найстарший син мого краяна виступає з У. Н. Союзу. Засумувало мене це. А як вернув мій краян, то я таки зараз запитав його про це, бо знав, що він свідома й розумна людина й вміє оцінити вагу такої організації як У. Н. Союз. Та мій краян пояснив мені це так, що він платив за сина так довго, доки міг. Син завжди говорив, що як прийде до літ і матиме роботу, то буде платити не тільки за свою асекурацію, але ще й за батька. Та не так сталось. Син виріс, з кимсь там одружився, роботу знайшов, але платити не хоче навіть за свою асекурацію. Батько вже старий і немічний, а тут ще нещастя-хвороба жінки. Та все те зложилось на те, що У. Н. Союз втратив одного молодого, тут родженого члена. Батькови жалко, що так сталось. Це так, якби сира земля забирала йому його дитину, як та дитина покинула У. Н. Союз. І мені теж стало прикро, так, що сам не знав, кого більше жалувати. Чи того нерозумного сина, що так легкодушно поступає зо самим собою та зо своїми найліпшими приятелями, себто з батьком і У. Н. Союзом, чи бідного батька, що переживає через те ось таку душевну муку.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ТОЛІДО, О. — Збори Бр. св. О. Николая, від. 167., відбудуться 18. січня, в галі Михайлів при La Grange St., у 2. год. пополудні. Проситься всіх членів прийти на збори, бо маємо до полагодження важні справи з минулого місяця. — Д. Медецький, предс.; М. Блясецький, рек. секр.

СУДБУРИ, ОНТ., КАНАДА. — Річні збори У. Н. С. ім. Е. Коновальця, від. 439., відбудуться в неділю, 18. січня, точно в год. 2. пополудні, в домівці У. Н. О., 130 Фруд ул. Кожний член обовязаний бути на річних зборах, щоб вислухати справоздання урядників за минулий рік, відтак вибрати новий уряд на 1942. рік. Крім цього на зборах тих мусять бути полагоджені і інші дуже важні справи. — Б. Ковальський, секр., 136 Frood Rd.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. — Збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 137., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 2. пополудні, в галі парохіяльній. Проситься членів, щоби старались прибути на збори та брали більшу участь у відділових справах. На рік 1942. вибрано майже той самий уряд, що був попередно: Филимон Сагатий, предс.; Василь Боднарський, заст.; Михайло Колодруб, секр.; Іван Дишевський, заст.; Микола Пілгайний, кас.; Іван Рудавський, заст.; Мирон Загорейко, Дмитро Вересюк і Василь Савчук, контрольори; Григорій Яворський і Михайло Тожко, опікуни хорих; Іван Дишевський мол. і Михайло Вересюк, прапорчики. Товариство ухвалило закупити Дефенс Бонд на суму $300. Проситься всіх членів прибути начас. — М. Колодруб, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Річні й місячні збори Тов. „Зоря", від. 69., відбудуться в суботу, 17. січня, в 8. год. ввечір, в церковній галі, 28 Іст 7. вул., в Ню Йорку. Проситься всіх членів прийти на збори. — П. Забавчук, предс.; І. Мартинець, кас.; М. Липтей, секр.

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ. — Річні збори Тов. Зап. Січ, від. 206., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 1. пополудні, в галі церковній, 74 Геррис Еве. Обовязком кожного члена є прибути на ці збори. Будуть важні справи до полагодження. Контр. комісія і уряд будуть здавати справоздання з діловодства за минулий рік. Проситься, щоби батьки привели на ці збори своїх синів і знайомих та вписали до Тов. та У. Н. Союзу. На тих зборах буде приниматися без вступного. Також буде заприсяга уряду, що був вибраний на рік 1942. Уряд такий: Олекса Косюк, предс.; Михайло Чагарин, заст.; Тома Лаба, кас.; Пилип Стойко, заст.; Іван Кокольський, фін. секр.; Михайло Яцишин, заст.; Петро Сталений, рек. секр.; Михайло Фірман, заст.; контр. комісія: Василь Копитко, Ігнатій Тепер, Ілля Околіта; надзир. хорих: Іван Коцюба, Ілля Стрик, Михайло Кінаш, Михайло Фірман; мирові судді: Юрій Самборський, Василь Козак, Мартин Проборівський; бібліотекар Михайло Чагарин; капітан Йосиф Кава; прапорчики: Йосиф Чубай, Олекса Барилюк; дверники: Йосиф Бойко, Йосиф Ключевич. — За уряд: О. Косюк, предс.; П. Стойко, кас.; І. Кокольський, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Річні збори Бр. св. Василія, від. 229., відбудуться в неділю, 18. січня, в церковній галі на Семій ул., зараз по Сл. Божій. Обовязком кожного члена і членниці прийти на збори і вибрати новий уряд на 1942. рік. — Уряд.

СКРЕНТОН, ПА. — Річні збори Тов. Успения Пресв. Богородиці, від. 123., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 2. по обіді, у церковній галі, 520 Норт Мейн ул. Проситься всіх членів прибути на ті збори. Відділові урядники і контроля дадуть звіт зо своєї діяльности за рік 1941. і буде вибір уряду на рік 1942. Попри те будуть ще й інші справи до полагодження. — За уряд: Михайло Волощук, предс.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — На річних зборах Тов. Зап. Січ, від. 342., 1. січня зістав вибраний слідуючий уряд на 1942. рік: І. Савчак, предс.; С. Куций, заст.; І. Маркович, секр.; Г. Гайдук, заст.; К. Миньо, кас.; А. Скоппець, заст.; П. Білинський, Д. Зазворський, П. Вуй, контрольори; Я. Бартко, А. Гамадик, О. Казьо, дозорці хорих; В. Лещак, кошовий; В. Галиняк, хорунжий; В. Бобенчак, господар галі. Мітінги будуть відбуватись в третю неділю, по першім, в галі церковній, в годині 2. пополудні, як і попередно. Члени обовязані приходити кожного місяця на мітінги, платити свої місячні вкладки. Тов. Запорозька Січ ухвалило купити бонд за $200. Українці в Картерет повинні всі вступати до такого Товариства, як дорослі так і діти. Місячний мітінг відбудесь в неділю, 18. січня, в год. 2. пополудні. — І. Савчак, предс.; К. Миньо, кас.; І. Маркович, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — На річних зборах Тов. Зап. Січ, від. 234., які відбулися 1. січня, урядниками на 1942. рік зістали вибрані: П. Сташко, предс.; П. Козак, заст.; І. Пілат, кас.; Ю. Гвіздь, рек. секр.; С. Могила, фін. секр.; до контр. комісії: І. Клок, В. Витушинський і В. Федчишин; надз. хорих: П. Рогошевський і Гр. Рудніцький; репрезентант до У. Н. Дому І. Клок; репрезентант до Центр. Комітету — П. Сташко і С. Могила. Збори Тов. Січ будуть надалі відбуватися в першу суботу по першім в місяці в салі У. Н. Дому, 214-216 Fulton St., Elizabeth, N. J. Також зайшла ухвала, що Тов. Зап. Січ має купити Дифенз Бонд за суму 300 долярів, як також офірує жертву на Червоний Хрест 10 дол. — За уряд: П. Сташко, предс.; І. Пілат, кас.; С. Могила, фін. секр., 26-C Pioneer Home, Elizabeth, N. J.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 245., відбудуться в неділю, 18. січня, в церковній галі, в годині 2. попол. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих, прибути на ці збори. Буде справоздання відділових урядників і контр. комісії за минулий рік і вибір уряду на 1942. рік і є дуже важні місцеві справи до полагодження. — В. Кушнір, предс.; П. Лещук, кас.; П. Квасній, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 104., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 3. попол. Проситься всіх членів прийти на цей мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Проситься тих членів, котрі свої діти ще не вписали до Союзу, чи то до старших членів, чи то до Молодечого Департаменту, щоб це зробили. Наш Союз має тепер ріжні кляси, для старших і для дітей. Отож проситься, щоби члени підпирали свою організацію, а не чужі компанії. Котрі члени довжні, повинні вирівнати свій довг, бо інакше будуть суспендовані. Новий уряд на рік 1942. такий: М. Зилвек, предс.; Іван Романець, заст.; М. Вітів, кас.; Павло Шут, заст.; Г. Мисак, секр.; Мих. Кузів, заст.; контрольна комісія: Стефан Кордляк, Іван Постушак, Іван Антипорович. Адреса секр.: E. Mysak, 331 Alpine St., Perth Amboy, N. J.

ПАСАЙК, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Івана Франка, від. 97., відбудуться 18. січня, в 2. год., в салі церковній, 47 Говп Еве. Буде докінчення річних зборів і вибір нового уряду на 1942. рік. Котрий член не явиться на збори сам, а пришле діти платити місячне, той член дістане сейчас переступпий лист, а довгуючий буде суспендований. Отож щоби потім ніхто не нарікав, що з ним так поступилося, бо то так далі не може йти і таке товариство не може існувати більш зі 120 членами, а на річні збори прийшло усего 11. То аж встид. Отож упоминається: прийдіть усі. — В. Бродський, предс.; М. Табачук, секр.

СЕНТРАЛІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 90., відбудуться в неділю, 18. січня, сейчас по Сл. Божій, в гали церковній. Кожний член має заплатити свою належитість. Кожний член мусить платити точно начас, а не так, як то було дотепер, що секретар мусів чекати до останнього дня в місяці, щоб вислати рахунок, а коли контрого суспендував, то діставав по сто хоробів вдяки. Гроші мають бути в головній канцелярії кожного місяця найдальше дня 28. Це є останне напімнення. — За відділ: Зах. Волчанський, предс.; Т. Госинець, кас.; І. Чепа, секр.

БАЙОН, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 213., вибрало на річних зборах 3. січня такий уряд на рік 1942: Ю. Бойко, предс.; А. Раманія, заст.; А. Бирич, фін. секр.; В. Салій, заст.; М. Пахолок, кас.; Й. Кобрин, рек. секр.; контрольори: В. Савран, М. Росоловський; тростісь: І. Кушнір, М. Росоловський, М. Данько; надзиратели хорих: Й. Ошует, М. Мельник. На цих зборах зайшла важна ухвала, що кожний член мусить платити кожного місяця на місячні мітінґи, а не відтягатись, кажучи, що там мітінг, заплачу в хаті секретаря. Усі ті, котрі не придержуються постанов братства, наносять тягар фін. секретареви, бо не можна вислати розмет начас за членство, а секретар, опізнюючи, стає тягаром для головного уряду. — Й. Кобрин, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Уряд Тов. Запорозька Січ, від. 117., на рік 1942.: Н. Кароль, предс.; Й. Деревянка, заст.; Н. Чудакевич, фін. секр.; Г. Стифанишин, заст.; С. Лотоцький, кас.; Я. Мороз, заст.; Г. Дерик, рек. секр.; П. Барила, заст.; Й. Деревянка, П. Барила, М. Савіцький, контр. комісія; М. Охніцький, В. Кожун, М. Кифоч, контр. хорих; П. Драбик, М. Охніцький, хорунжі; П. Зюбицький, тростіст.

СТЕМФОРД, КОНН. — На річних зборах Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350., 21. грудня вибрано той самий уряд, що був у 1941. році, то є: Василь Карий, предс.; Микола Когут, заст.; Ілько Михайлишин, секр.; Дмитро Криницький, заст.; Василь Блащук, кас.; Василь Брийн, заст.; до контролі: Стефан Куривчак, Андрій Кругляк і Семен Панасюк; надз. хорих: Кароль Кульгавий, Іван Тирчик; дверник Стефан Кульбіда. Збори відбуваються в першу неділю по пятнацятім. Наступні збори відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 5. пополудні, в церковній гали на Ґрінвіч Еве. Проситься всіх членів і членниць прийти начас і проситься незабувати за нових членів. — За уряд: В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — Збори Сестр. Любов, від. 177., відбудуться в суботу, 17. січня, в 7. год. ввечір, 18 Пілґрім ул. Прошу членів місцевих і позамісцевих прибути на ці збори, бо буде справоздання за рік 1941. і вибір нових урядників на цей рік. Прошу явитись начас. Членниці, котрі належать до каси хорих, мусять явитись на ці збори, бо є справи, котрі ви мусите полагодити. — Ф. Лучка, предс.; А. Патикевич, кас.; С. Сиска, секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99., відбудуться в неділю, 18. січня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній. Проситься всіх членів бути присутними на зборах, бо є важні справи до полагодження. Також напоминається довгуючих членів, щоби заплатили свою місячну вкладку. — Уряд.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Річні збори Бр. св. Юрія, від. 239., відбудуться в суботу, 17. січня, точно в год. 8. ввечір. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6. ввечір. На порядку нарад — звіт і вибір нового уряду на 1942. р. Приявність усіх членів конечна, щоби в цей важний історичний час ми могли спільно нарадитись та стати до нової праці в 1942. — Уряд.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Мітінг Тов. Подільська Січ, від. 8., відбудеться в неділю, 18. ц. м., в 2. год. попол., в сали Укр. Гор. Клюбу, 13 Вашингтон Стр. На рік 1942. зістав вибраний такий уряд: Василь Комар, предс.; Микола Кендзерський, заст.; Василь Мандзій, фін. секр.-кас.; Пилип Гарасимів, рек. секр.; контрольори: Кость Чолій, Микола Мазур; надз. хорих: Тимко Кренца, Іван Нісевич; тростіси: Мих. Фатюк, Григ. Скробач. Ухвалено і куплено зараз Defense Bonds за 1,000 долярів. Замісць забави, яка мала відбутись по річнім мітінгу, ті гроші роздано для бідних членів в різдвянім дарунку: трьом членам по 10 долярів, після ухвали. — В. Мандзій, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 262., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 12:30, в парохіяльній гали, 1944 В. Іріі стріт. Проситься всіх членів прийти на збори й заплатити свої вкладки. — І. Мегас, предс.; П. Хомин, рек. секр.; М. Батюк, фін. секр.; І. Сливка, кас.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Річні збори Бр. св. Димитрія, від. 288., відбудуться в неділю, 18. січня, в 2. год. попол. Уряд просить членів, щоби явилися на збори, бо є важні справи до полагодження. Старий уряд здасть своє справоздання за цілий рік. Декотрі члени мають довги; їх мають вирівнати. Буде вибір нового уряду. — За уряд: Юрій Загвоцький, пр.; Дмитро Мушастий, кас.; Андрій Данилюк, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Йосафата, від. 217., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 2. пополудні, в гали парохіяльній, 303 Гудсон ул. Проситься членів прийти на ці збори, бо є дуже важні справи до вирішення. Довгуючі члени мають прийти і вирівнати свої довги, бо інакше будуть суспендовані. Новий уряд на 1942. рік є такий: Іван Пастущин, предс.; Михайло Рудий, заст.; Андрій Іванів, секр.; Олекса Лаврів, заст.; Петро Паснак, кас.; Ілля Кубарич, заст.; контр. комісія: Михайло Яцула, Роман Шевчук, Василь Грапковський; надз. хорих: Іван Луцишин, Петро Заяць, Матвій Хмеляк; прапорчики: Дмитро Дячів, Василь Паньків; старший бр. Дмитро Маніковський. Шановні члени, приєднуйте нових членів до Бр. і У. Н. Союзу та вписуйте свої діти. — Мих. Рудий, предс.; П. Паснак, кас.; А. Іванів, секр.

АЛІКВІПА, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 120., відбудуться в неділю, 18. січня, точно в 2. год. попол., в домі від. 120., 400 — 6. Еве. Всі члени мають прибути на ці збори і дібрати уряд на рік 1942., бо на річнім мітінгу не було на стільки відповідних членів, щоби можна було вибрати цілий уряд. На минулім мітінгу члени ухвалили, щоби наложити кару по 2 дол. на кожного члена, що не прибуде на ці збори, крім тих членів, котрі будуть працювати. Також ухвалено, щоби наш відділ купив Бонди Оборони нашої країни Америки скільки буде можливо, і ухвалено дати на Червоний Хрест 50 дол. — Ілько Кобаль, секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Річні збори від. 300. відбудуться в неділю, 18. січня, в У. Н. Домі, 630 Maple Ave., в 2. годині пополудні. Проситься членів місцевих і позамісцевих прибути бодай один раз в році, бо це є річні збори, де урядники будуть здавати справоздання зо свого цілорічного діловодства і буде вибір уряду на 1942. рік. Таксамо на цих зборах будуть порушені пекучі справи, як закупно бондів оборони і інше. — За уряд: В. Олексюк, предс.; Т. Кавчак, скарб.; А. Годчак, секр.

НАНТІКОК, ПА. — Річні збори Бр. Пресв. Спаса, від. 29., відбудуться 18. січня, в галі церковній, 240 Сентер Стріт, Гановер. Обовязком кожного члена прийти на ці річні збори. На зборах буде звіт старих відділових урядників і буде вибір нового уряду на 1942. рік. — С. Грозьо, предс.; М. Салюк, секр.; Е. Яхван, кас.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Укр. Січ, від. 170., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 6. вечером, в У. Н. Домі, 181-183 Фаїт ул. На ті збори обовязком кожного члена прийти і заплатити свої вкладки до У. Н. Союзу і до Тов. Січ. Проситься привести своїх знайомих, щоби можна з новим роком вписати в члени У. Н. Союзу. — Т. Наконечний, фін. секр., 16 Sanford Pl., Jersey City, N. J.

ПОРТ ДЖЕРВІС, Н. Й. — Річний мітінг відділу 198. відбудеться в неділю, 18. січня, в 3. годині попол., в гали фаерманській при ул. Пайк. На попереднім мітінгу, що відбувся в грудні, задля браку членів не можливо було що зробити. Отже уряд просить всіх членів і членниць прибути точно на цей мітінг. На річнім мітінгу буде вибір нового уряду та вписування нових членів до У. Н. Союзу. — За уряд: Д. Покитинський, предс.; Г. Лисяк, кас.

СКРЕНТОН, ПА. — Надзвичайний мітінг Бр. св. Володимира, від. 162., відбудеться в неділю, 18. січня, в гали Укр. Клюбу, в 3. годині попол. Проситься всіх прийти, бо є важні справи до полагодження. — М. Гнатів, секр.

ГАМТРАМК, МІШ. — Збори Тов. Згода, від. 20. відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 2:30 пополудні в Укр. Хаті, 2240 Ґрейлінг. Кожний член є обовязаний бути на зборах, бо є важні справи до полагодження. Буде річний звіт. На рік 1942. вибрано отсі урядники: Підперегора, предс.; Мих. Сосновський, заст.; Іван Крупка, фін. секр.; Йосафат Прихідко, рек. секр.; Йосиф Косій, заст.; Йосиф Пригарський, кас.; Михайло Черній, заст.; Дмитро Білик, Петро Дмитришин, п. Гефман, контрольори; Григорій Миськів, Каролина Бугіль, Іван Шавінський, доглядачі хорих; Дмитро Сенайко, Стефан Торона, прапорщини. — Й. Прихідко, рек. секр.

СІМПСОН, ПА. — Річні збори Бр. св. Василія, від. 43., відбудуться в неділю, 18. січня, в 2. год пополудні, в домі Григорія Коваля, 62 Oburn St. Просимо всіх членів й членниць обовязково явитися на річні збори, вибрати новий уряд на 1942 рік. — Андрій Долман, предс.; Григорій Коваль, секр.

ДУРГАМВИЛ, Н. Й. — Місячні збори Тов. Рільник, від. 188., відбудуться в неділю, 18. січня, в годині 1:30 пополудні. Тож проситься всіх членів, щоби прибули на ті збори, бо буде вибір уряду на рік 1942. Тож проситься всіх членів на означений час. — Й. Сохан, предс.; Т. Харітон, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42., відбудуться в неділю, 18. січня, в год. 2. попол., в льокали У. Н. Дому, 237 Говп Еве. Всіх членів і членниць проситься прибути на збори, бо буде багато нових справ до полагодження. Ново вибраний уряд на рік 1942. є такий: Филип Гудька, предс.; Михайло Ткач, заст.; Петро Головачук, фін. секр.; Михайло Припхай, рек. секр.; Володимир Ледет, кас.; контр. комісія: Стефан Майк, Петро Никифорчин, Андрій Ткачук. Члени нехай стараються приходити на збори, бо вразі слабости можете стратити привілеї до запомоги. — Петро Головачук, фін. секр.

ДОСИТЬ ЇЖІ. Жінки з Американської Жіночої Добровільної Служби дають даром легкі перекуски жовнірам і морякам.

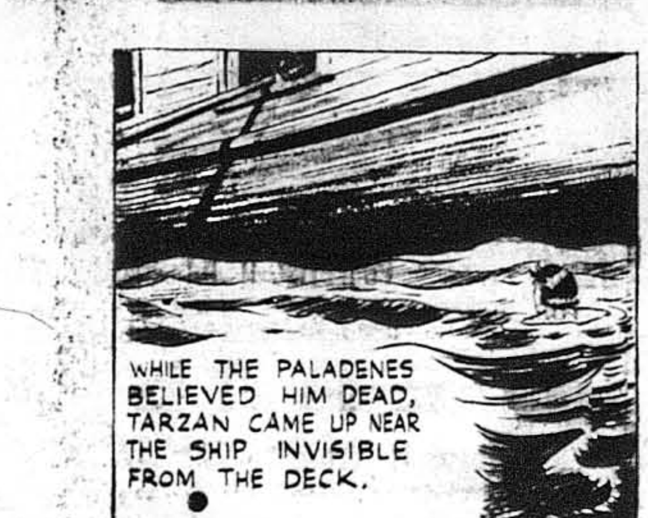

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 484. Відважний і небезпечний шлях.

В той час, як палядинці уважали Тарзана вже за вбитого, той тихцем відплив під сам корабель, де його з палуби не було видно.

Тарзан кружляв довкола цілого корабля стараючись видряпатись на верх, але по гладких боках корабля, це годі було йому осягнути.

Вітер тепер зовсім ущух. Щоб втекти від адакців, палядинці з цілих сил натискали на весла, відбиваючи корабель чимдалі на середину моря.

Нагло Тарзанови блисла думка, яку він відразу взявся виконувати. Це був відважний і небезпечний плян, як дістатись на поклад корабля.